

Laan, synes mig at være indlysende. Jeg vil gerne paa min Gruppes Vegne anbefale Forslaget til hurtigt Fremme.

Bramsen: Ja, hvad selve Lovforslaget angaar, er jeg ikke i Tvivl om, at det, som det nu udtaltes af det ærede 5te Medlem for 9de Kreds (Broberg), bør vedtages. Vi kunne, som den højtærede Finansminister har udviklet for os, ikke nu i December Termin indfri det Veksellaan, som vi have afsluttet, og under saadanne Forhold maa Staten jo, lige saavel som private, være glad ved at kunne faa Laanet fornyet. Og de Betingelser, vi have opnaaet, ere ganske sikkert uden Paavirkning af den i den sidste Tid foregaaede Stramning af Pengemarkedet og den dermed i Forbindelse staaende i forskellige Lande indtraadte Forhøjelse af Bankdiskontoen. Som Følge deraf maa vi og kunne med Rette betegne de Betingelser, under hvilke Laanet saaledes fornyes, som værende gunstige.

Men ved denne Lejlighed er der givet dette høje Ting en Anledning til at komme ind paa vort Lands Finanser, noget, som vi ellers — naar vi ikke netop ville fremkalde en saadan Lejlighed ved gennem Dagsordenen at rette en Forespørgsel til Regeringen eller Finansministeren — kun have Anledning til, naar den ordinære Finanslov kommer til Behandling heroppe, hvilket jo sandsynligvis i Aar vil ske omtrent paa samme Tid som ellers, nemlig i de sidste Dage af Marts Maaned. Jeg vil da gerne allerede i Dag ved den Lejlighed, som her tilbydes sig, paa min Gruppes Vegne samtidig med, at vi give vor Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, udtrykke vor Betyrning over, at vore Budgetter og Statsregnskaber i de senere Aar vise en stadig voksende Underbalance, og navnlig udtale vor Betænkelighed ved, at den nuværende Regering efter de Udtalelser, som foreligge i det andet Ting i den Retning, ikke agter i indeværende Aar at fremkomme med Forslag, som i nogen Maade kunde bringe en Ordning til Veje paa dette Omraade. Det gør man jo dog ellers i alle private Hjem, under private Forhold, og det forekommer mig, at for Statslivets Vedkommende bliver et saadant Krav endnu mere paatrængende.

Det her foreliggende Laan er jo kun — derom ere vi alle enige, og det har den højtærede Minister udtrykkelig betonet her i Dag — en Indledning til et fast Laan, en Introduktion, der ganske vist er bleven gentagen og sandsynligvis vil blive gentagen

endnu en Gang, en Indledning til det, som er Regeringens Plan: at søge et fast Laan til Afløsning af de forskellige midlertidige Laan, som Statskassen har løbende. Og der er det altsaa, at efter min og mine Gruffefællers Mening vil Regeringen vanskeliggøre sig det at faa et fast Statslaan senere hen til Foraaret eller til næste Efteraar paa gunstige Betingelser, naar der ikke er gjort noget Skridt for at tilvejebringe det, som Laangiverne ude i Verden i andre Stater først og fremmest lægge Vægt paa og delvis forlange, nemlig, at der er Balance i den laansøgende Stats Regnskab. Regeringen maa have gjort sig fortrolig med dette, at i samme Grad som man udsætter Fremsettelsen af Forslag til Reformen paa vore finansielle Omraader, i samme Grad gør man det vanskeligt for sig selv at finde den Afløsning, der er forudsat at skulle finde Sted, af disse midlertidige Laan gennem et fast Laan. Det forekommer os, at man hurtigst muligt maa angive den Vej, som man vil betrede, ellers vil man ikke kunne møde rustet til at optage Forhandlingen om et saadant større Statslaan, og vi ville ikke kunne hævde den Stilling, som det hidtil altid er lykkedes os at hævde — nemlig at høre til de første Rangs Stater med Hensyn til Spørgsmaalet om Soliditeten —, naar vi Aar ud og Aar ind møde med et betydeligt Underskud paa vort Statsregnskab, uden at vi gøre noget Forsøg paa at bringe det ud af Verden. Jeg og mine Meningsfæller ville betragte det som noget særdeles betænkeligt, om vi skulle se denne Rigsdags-samling sluttet uden at have set noget Udtryk fra Regeringens Side for en alvorlig Bestræbelse for at tilvejebringe et bedre Budget til næste Aar. Hvis det skulde blive Tilfældet, tror jeg, at den højtærede Regering selv vil komme til at fortryde det senere hen. Jeg vil derfor haabe, at den højtærede Finansminister maa komme til noget andre Tanker med Hensyn til, hvad der gavner os bedst, end dem, der hidtil have faaet Udtryk fra hans Side i den forløbne Del af Samlingen.

Rottbøll: Jeg skal ligesom den foregaaende Taler anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme, da der i Øjeblikket kun er det at gøre at søge det midlertidige Laan fornyet, idet jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i, at Tiden ikke er inde til et fast Laan. Jeg maa i denne Forbindelse udtale min fulde Tilslutning til den sidste ærede Taler, ogsaa mit Parti nærer stor